

A MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI GYÜLEKEZETÉNEK HÍRLEVELE

2008. JANUÁR | 2008/01.

Jézus Krisztus mondja: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem, hogy a bűnösöket.” Márk 2,17

Jézus Krisztus mondja: Én élek, ti is élni fogtok!

(Ján 14,19.)

Kedves Testvérek! A 2008. év Újévi ígéje áll előttünk. Ahhoz, hogy jobban megérthessük, olvassuk el János evangéliuma 14. részéből a 18-21-ig terjedő verseket:

„Nem hagylak árván benneteket, hanem visszajövök hozzátok. Rövid idő, s a világ nem lát többé, ti azonban láttok, mert én élek, és ti is élni fogtok majd. Azon a napon majd megtudjátok, hogy Atyámban vagyok, ti bennem, s én bennetek.”

Jézus visszajövetelének ígérete

Jézus ígérete vigasztalást jelent tanítványainak. „Nem hagylak titeket árvául.” Az „orphanus” görög szó (elhagyni) fogalma nemcsak az apa vagy anya nélkül maradt gyermekeket jelenti, hanem azokat a tanítványokat is, akiket a kedvelt tanítójuk, szeretet mesterük elhagyott.

Jézus ebben a búcsúbeszédében jövendöli meg feltámadását. Látja tanítványai félelmét, amely elfoglalja a szívüket (Ne nyugtalankodjék a ti szívetek...). Feltámadása vigasztalásán túl a Szentlélek (Parakleitosz) állandó közösségét ígéri nekik. Ő ugyan egy rövid időre el fogja hagyni őket, de azután visszajön és jelen lesz köztük. Ő él, és élete az élet garanciája tanítványainak is.

Ez a garancia ma is az Őt követőknek. Jézus ma is látja a szívünkben a nyugtalanságot és a félelmet. Ma még nagyobb szükségünk van arra, hogy érezzük Jézus lelkének jelenlétét. Ez a mondat önmagában üres és halott. De megújító üzenet, amely a Szentlélek kiáradását ígéri. Ehhez azonban arra van szükség, hogy ne játszunk többé szerepeket, és végre döbbenjünk rá, hogy a világ szerinti élet szeretete akadályozza bennünk a Szentlélek engedelmességre biztató szavát. A bajunk talán az, hogy nem is tudjuk, hogy mi a különbség a világ szerinti élet és az Isten szerinti élet között, teljesen összemósodik előttünk. Pedig a kettő élesen szemben áll és harcol egymással. Olyan mintha észre sem vennénk, hogy megmérgeződünk. Csak akkor vesszük észre, ha a mérgezés hatását kifejti. Nem látunk, nem hallunk, teljesen megbénulunk, meghalunk. Lelki halál. Az igazít a hamistól csak úgy tudjuk megkülönböztetni, hogy ha ismer-

jük az igazit. Ha jobban ismernénk Isten szeretetét, és teljesen átadnánk magunkat Jézusnak, akkor a Szentlélek örködne felettünk.

Jézus a jövőt az élet jegyében látja, a jövő az örök életet jelenti, a vele együtt való létet követőinek. Azt az életet ígéri a halál árnyékában lévő Jézus, amelyen nem lesz hatalma a halálnak. Akkor teljeseedik ki az a közösségi élet, amelyre minden tekintetben a közvetlenség jellemző, Isten és ember egymással való közössége. Az ember szeretete itt abban mutatkozik meg, hogy az Úr parancsolatát megtartja, szemben áll a világ szellemiségével. Fontos neki, hogy Jézus mit kíván, keresi a kedvét, és azt megteszi.

A szeretet a legfontosabb dolog. Isten szereti Jézust. Jézus szereti Istent. Isten szereti az embereket, Jézus szereti az embereket. Az emberek szeretik Istent Jézusban, és az emberek szeretik egymást. A szeretet köteléke összekapcsolja a mennyet a földdel és az embereket is egymással. A szeretet a hit valóságát mutatja, amely nem marad elmélet, hanem a küldetés vállalásában mutatkozik meg, a másik emberhez való odafordulásban és az elesettek felemelésében. Az önzetlen szeretet az új világ, amelyet Jézus hozott közénk: a menny jelenléte a földön. A szeretet közösségében adatik ez a kijelentés.

Kedves Testvérek! Mindnyájunk számára kívánom, hogy Isten szeretete növekedjen bennünk, hogy belső emberünk gazdagodjon a Szentlélek által, és kiáradjon ránk és megmentsen embereket a kárhozattól. Ámen.

Újjá tehet

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az;
a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.”

(2Kor 5,17.)

Gond, pénz, siker volt is, nem is.

Újul az év... Újulsz te is?

Kívánod-e? – **Isten** veled!

Ő téged is újjátehet.

FÜLE LAJOS

Januári gyülekezeti programjaink:

1-én, kedden Szövetségmegújító Úrvacsorai Istentisztelet lesz Pécssett 14,00 órakor, Hidason 17³⁰-kor

3-án, csütörtökön, 17⁰⁰ kor bibliai beszélgetés lesz a Kőszegi családnál

4-én, pénteken Bicsérden 17³⁰-kor házi istentisztelet lesz

5-én, szombaton, 10,00-kor Konfirmációs óra + Kisifi óra

6-án, vasárnap 9³⁰ –kor imaóra, 10⁰⁰ -kor istentisztelet lesz Pécssett,
Hidason 15⁰⁰ órakor lesz istentisztelet

17,00 órakor a Baptista Imaházban Aliansz imaestét tartunk.

Téma: Benne rejtve - mert Ő él !

7-én, hétfőn Aliansz imaóra 17 órakor a Metodista Kápolnában

Biztonságban, a viharban - mert Ő él! (Kovács István Sion gyül.)

8-án, kedden Aliansz imaóra 17 órakor a Metodista Kápolnában

Készek a cselekvésre – mert Ő él! (Evangéliumi Pünkösdi gyül.)

9-én, szerdán Aliansz imaóra 17 órakor a Metodista Kápolnában

Elhívva a Krisztus követésére – mert Ő él! (Vágó István Bapt.)

10-én, csütörtökön Aliansz imaóra 17 órakor a Metodista Kápolnában

Gyermeki nyitottsággal – mert Ő él! (Szuhánszky Gábor Aliansz főtítkár)

11-én, pénteken Aliansz imaóra 17 órakor a Metodista Kápolnában

Gondoskodik szükségleteinkről – mert Ő él! (Peterdi Dániel Ref. esperes.)

12-án, szombaton Aliansz imaóra 17 órakor a Metodista Kápolnában

Kiküldve a szolgálatra – mert Ő él! (Némethné Tóth Ildikó Mohács ev.)

13-án, vasárnap 9³⁰ –kor imaóra, 10⁰⁰ órakor istentisztelet lesz Pécssett,

17,00 órakor Evangéliumi Pünkösdi Imaházban Aliansz imaestét tartunk.

Téma: Reményteljesen, - mert Ő él ! (Varsányi Ferenc Ev.)

Hidason 17⁰⁰ órakor Ökumenikus Imahét kezdő alkalma

14-19-ig, hétfőtől szombatig Ökumenikus Imahét lesz Hidason 17⁰⁰ órai kezdettel.

16-án, szerdán, 15 órakor Felnőtt KÁTÉ imaórát tartunk

18-án, pénteken Bicsérden 17³⁰ házi istentisztelet lesz

19-án, szombaton, 10,00-kor Konfirmációs óra + kisifi

20-án, vasárnap 9³⁰-kor imaórát, 10⁰⁰-órákor istentiszteletet tartunk Pécssett. Hidason 15⁰⁰-órákor lesz istentiszteletünk.

Ökumenikus Imahét Nyitó Istentisztelete.
„...szüntelen imádkozzatok!” 1Thess.5 17.

20-27-ig az ökumenikus imahét lesz esténként Pécs különböző templomaiban, helyszíneiről és szolgálóiról később tudunk tájékoztatást adni.

27-én, vasárnap 9³⁰ imaóra, és 10⁰⁰ istentisztelet lesz Pécssett

Hidason 15⁰⁰-órákor lesz istentisztelet

Téma: „Ma, ha az Ő szavát halljátok...” Zsid. 3,15.

29-én kedden, 17,30-kor imaórát, 18,30-kor bibliaórát tartunk Hidason

30-én, szerdán, 15 órákor Felnőtt KÁTÉ imaórát tartunk.

31-én, csütörtök, 170⁰⁰ kor bibliai beszélgetés lesz a Kőszegi családnál

Születésnapjukat ebben a hónapban ünneplik:

<i>Paplauer Jánosné</i>	<i>3-án</i>
<i>dr.Thaly Gedeon</i>	<i>9-én</i>
<i>Kőszegi Dorottya</i>	<i>9-én</i>
<i>Dudnik Róbert</i>	<i>11-én</i>
<i>Siptár Bence</i>	<i>16-án</i>
<i>Sydney Vörös</i>	<i>17-én</i>
<i>Khaledné Schmidt Mónika</i>	<i>18-án</i>
<i>Kőszegi Krisztián</i>	<i>19-én</i>
<i>Nagy Dávid</i>	<i>23-án</i>
<i>Csilléry Gyuláné Gizella</i>	<i>27-én</i>

Veled van Istenetek az Úr,

Ő erős, és megsegít.

Boldogan örül neked,

megújít szeretetével,

ujjongva örül neked.

Zofóniás 3,17

Kedves Testvérek!

Örömmel tudatom Veletek, hogy a nyíregyházi gyülekezeti ház az építkezés befejeződött. Átéltük Isten gondoskodásának csodáját. Úgy fejezhettük be az építkezést, hogy nincsen adósságunk. Bizony, kevesen mondhatják ezt el ma Magyarországon! Szeretném ezúton megköszönni mindannyiunktól szeretetét, imádságait, érdeklődését, adományát. Éreztük, és érezzük áldásait, következményeit.

Az ÚR áldja meg életeteket!

Szeretettel, a nyíregyházi gyülekezet nevében:

2007. november 29.

Hecker Márton

lelkész

A bűség harangja

Hű az, aki elhív erre titeket. (I. Thesszalonika 5,24)

Amikor a bolgár kommunista rezsim lefoglalta templomunkat, a padokat, az énekeskönyveket meg a szószéket mind kidobálták. Még azt is megtiltották, hogy a templomunk közelébe menjünk, így kis gyülekezetünk teljesen szétszóródott. Mikor a hatóság a haranglábat is leromboltatta, három fiatal a gyülekezetünkben titokban megszerezte és eltemette a harangot. Soha nem számítottunk arra, hogy egyszer újra látni fogjuk.

Aztán Isten kegyelméből, az 1990-es évek demokratikus változásainak köszönhetően, lehetővé vált számunkra, hogy egy ajándékba kapott földparcellán felépíthessünk egy új templomot. A későbbiekben Isten megtartott és megőrzött minket a nacionalistákkal három évig tartó civódás során is, akik megpróbálták eltulajdonítani félig felépített templomunkat.

Ezek után teljesen váratlanul engedélyt kaptunk egy harangtorony megépítésére, így tehát kiástuk a 40 évvel korábban eltemetett 250 kg súlyú harangunkat. Amikor pedig nem volt elég pénzünk a befejezéshez, Isten segített helyzetünket feltárni szerte a világon. Sokan adakoztak, és egy amerikai család hatalmas összeggel segítette a templom befejezését. Ma minden vasárnap lel-

készként együtt hallgatom a gyülekezettel a harang zúgását, amely Isten hűségéről tesz bizonyosságot.

„Urunk hűséged batártalan.

A nehéz időekben mindig segíts erre emlékeznünk. Ánem.”

Mi emlékeztet engem Isten hűségére?

(Bedros Altunian – Várna, Bulgária)

E z a m i u t u n k

A legtöbb próbát itt most még nem értjük,
csak kábultan a porba roskadunk.

De tart egy Kéz, szelíden talpra állít,
s megújulva továbbindulhatunk.

S attól kezdve tisztábban látunk mindent:
magunkat és az Ő szeretetét.

Ez a mi utunk, így vezet halálig,
ha nem vetjük meg formáló kezét!

H A N V A Y N É T . M Á R I A

Kedves Nőtestvéreink, asszonyok, lányok,
nagyamák, kismamák, gyülekezetlátogatók!

Szeretettel köszöntünk Benneteket a 2007/2008 évfordulóján. Ilyenkor évvége felé haladva, az ember önkéntelenül is elkezdí a saját zárszámadását, testi-lelki gyarapodását, veszteségeit szedi elő, hogy mérleget húzzon, előveszi az újévi jeligéjét, vajon hogyan vált elevenné életében a mag, üresen, vagy gyümölcsöt teremve tér vissza az Atyához....

A bevezető vers mintha rólunk szólna, ismerős a kiinduló helyzet. Munkálja bennünk Urunk, hogy felismerjük és megragadjuk a megérkezés áldott pillanatát is!

Abol ránk Jézus vár

Valami mindig vár.
Hol munka, lárma, hajsza,
hol a mindennapok küzdelme,
harca,
hol keservek és kísértések,
próbák, bukások, szenvedések,
hol csend, csend, csend...
Kívül?
Vagy bent?
Valami mindig vár.

S Valaki mindig vár.
Mert Jézus mindig, mindenütt ott
van.
Ott a zajban, a mindennapokban,
küzdelmekben és feladatokban,
ott szenvedésben és kísértésben,
hogy felemeljen, őrizzen, védjen,
hogy tanácsoljon, segítsen, áldjon,
átvigyen tűzön és akadályon,
új erőt adjon új kegyelemben.

Mindenütt mindig vár,
de százszorosan vár ránk
- a csendben!

T Ú R M E Z E I E R Z S É B E T

Ezt a csendet, az elcsendesedést, az együtt töltekezést kerestük számos alkalommal az elmúlt félévben is. Dióhéjban megosztanánk Veletek ezeket az eseményeket, a teljesség igénye nélkül. Az évi konferencia óta eltelt időről szeretnénk tájékoztatni Benneteket, a földrajzi távolságok ellenére jó, ha tudunk egymásról és közös dolgainkról.

Április végén Regula Stotz és Barbara Bünger vezetésével egy hétvégi szemináriumon gazdagodhattunk az elengedés-újrakezdés gondolatával, s gyakorlatias, de nagyon is igei előadást hallhattunk a gyász feldolgozásának témakörében. Utóbbi sokakat segített át korábbi feldolgozatlan traumákon.

Május végén a szegedi gyülekezet a zsolcai nőtestvérek közül 14 asszonyt látott vendégül, a házigazdák maguk is megtapasztalhatták a vendégszeretet áldását, mert a cigányasszonyokat otthonaikba fogadva, mély, bensőséges beszélgetéseken keresztül, utak nyíltak egymás felé.

Ha **július**, akkor Tiszaliget, nem volt ez másképp idén sem, a női program igyekezett tematikájában valamit visszaadni a 2006. októberi bázeli nemzetközi

szeminárium anyagából ill. a tavaszi szemináriumból, és próbált a családi hét átfogó témájába is beágyazódni. Élénk visszhangra találtak azok a bizonyágtételek, ahol „civil” hétköznapi munkaterületen dolgozó nőtestvéreink tettek bizonyosságot arról, hogyan élték meg hitüket munkahelyeiken. Jó felismerni talentumainkat, azokat kamatoztatni és egymást bátorítani, hisz erre (is) hívatunk.

Augusztusban az egyházközpont adott másodszer is otthont az intenzív német tanfolyamnak. Érdemes lenne azon elgondolkoznunk, ha svájci és német testvéreink anyagiakban is áldoznak arra, hogy 10-12 embert támogassanak nyelvtanulásban, akkor 5 napot rá tudunk-e szánni időnkéből erre a célra? Elsősorban nőket, lányokat várnánk jövőre, a 32. héten, némi előismeret nem árt, de főleg az elszántság lenne hangsúlyos, hogy később használni is szeretné ezt a megszerzett tudását, akár gyülekezete javára is.

Szeptember végén harmadszor került Dombóváron megrendezésre az egyedülálló és elvált nők hétvégi találkozója. Vaski Ferenc vezetésével szabad volt terhektől szabadulni, jó lenne újra csak az „elengedés-újrakezdés” mottója alatt gyülekezeteinkben értő módon integrálni a kívülről jött, sok sérülést szenvedett keresőket.

November végén sikerült bizottsági ülést tartanunk, ahol a nemzetközi munkacsoport felé közösen összeállítottuk az elmúlt évtizedre vonatkozó változásokról, folyamatokról szóló beszámolót.

Csernákné Évike őszi cikke a *Methodista* c. újságunkban minden újonnan bekapcsolódó számára átfogó, hiteles kiindulási alapot ad a női munkáról, s ez a fajta visszatekintés identitástudatunk meghatározásához, az új célok megfogalmazásához elengedhetetlen.

Aki nem tudja, merre tart, ne csodálkozzon, ha máshová érkezik, mint gondolta.

Fontos, hogy helyi gyülekezeteinkben merjünk nagyot álmodni, de kis lépésekben váltsuk valóra, hogy ne törések és repedések jelezzék utunkat, hanem járható lankák, emelkedők, szolid kanyarok.

A NŐI BIZOTTSÁG: CSERNÁKNÉ ÉVA, SZABÓNÉ KLÁRA,
GYURKÓNÉ KATIKA, SCHAUERMANNÉ MÁRTI, ÁDÁM
KATINKA, JENEI GRÉTI.

Ároni áldás

Áldjon meg téged az Úr,
és őrizzen meg téged.
Világosítsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad,
és könyörüljön te rajtad.
Fordítsa az Úr az ő orcáját te reád,
és adjon békességet néked.

IV. MÓZES 6, 24-26

Keresztény énekek – énekírók

„Ha lelkem az Úrban nyugodva pihen...”

Ennek az éneknek a szövegírója **Horatio Spafford**, dallamát pedig **Philipp Bliss** írta.

Spafford (1828-1888) jó nevű amerikai családban született. Ügyvédként dolgozott Chicagóban, de úgy ismerték, mint gyakorlati, elkötelezett keresztyént. Vasárnapi iskolai tanító és gyülekezeti munkásként ismerte meg Annát, akit később feleségül vett. D. L. Moody, az evangélista nagyon jó barátságban volt velük. Spafford imádkozó, hűséges keresztyén életvitele abban is megmutatkozott, hogy mindennapos imaórákat szervezett a chicagói üzletemberek számára.

1871-ben különösen forró nyár volt, szinte minden kiszáradt. Október 8-án tűzvész sepert végig a városon, amely majdnem az egész várost elpusztította. A lakosok közül sokan meghaltak, a többiek pedig kétségbeesetten menekültek el a városból. A Spafford család, ahol közben négy gyermek született, Chicagón kívül lakott, így a házuk nem lett a lángok martalékává, de mégis mindenük elveszett.

A tűz után jött a tél, s vele a szegénység, az éhezés. Spaffordék ott segítettek, ahol csak tudtak. Ételt osztottak, sőt anyagi segítséget is nyújtottak a rászorulóknak. A tűzvész után magukhoz vettek egy asszonyt, akinek gonosz férje volt, sőt minden támogatás nélkül el is hagyta. Anna Spafford arra ösztönözte

az asszonyt, hogy bocsásson meg a férjének. Sims asszony azt mondta Annának: „Könnyen beszélsz. Van egy csodálatos férjed, egészséges gyermekeid és szép házad. Így könnyű jónak és hálásnak lenni. De vigyázz arra, hogy ne csak akkor légy hálás, ha minden jól megy!”

Bizonyos okokból a család egy európai utat tervezett, és meg is váltották a jegyeket a „Ville du Havre” nevű luxusgőzösre. Az utolsó pillanatban azonban az apának el kellett halasztani az utazást, de az anya a négy gyermekkel elindult a hajóútra. Ez 1873 novemberében történt.

A tenger nyugodt volt, és a 21-ről 22-re virradó éjszakán különösen szépen ragyogtak a csillagok. Éjjel két óra körül, amikor mindenki aludt, hirtelen egy rettenetes csattanás hallatszott, és a hajó megremegett. Hatalmas zűrzavar keletkezett, mindenki kiáltozott és rohángált, a hajó pedig leállt. Az történt ugyanis, hogy hajójuk nekiment egy angol vitorlásnak, és középen összetört. Az utasok a fedélzetre rohantak, Anna is három nagyobb gyermekével és két éves lányával a karjában. A matrózok kétségbeesetten próbálták leengedni a mentőcsónakokat.

A hajó egyre jobban süllyedt. Anna letérdelt a fedélzeten a gyermekeivel együtt, és azért imádkozott, hogy Isten mentse meg őket, vagy készítse fel a halálra. Nem egészen fél órán belül a „Ville du Havre” elsüllyedt. Annának mind a négy gyermeke vízbe fulladt, és csak őt magát tudták megmenteni 28 emberrel együtt (226-an haltak meg).

Amikor Anna magához tért és felfogta, hogy gyermekei már nincsenek, először reménytelenül kétségbeesett. Hogyan tud majd tovább élni? Azután, mintha Isten szólt volna hozzá: „Életben tartottalak, mert célom van veled.” Ekkor eszébe jutott Sims asszony mondása, és összetörve, alázatosan imádkozni kezdett: „Uram bízom benned, tudom, hogy Te most is jót gondolsz felőlem, és ezt majd egy napon meg fogom érteni.”

Anna Európából táviratot küldött a férjének ezzel a szöveggel: „Csak én menekültem meg!” A férje azonnal hozzáutazott. Fájdalommal telten kerestek vizsgálatást az Úrnál. Visszatérve otthonukba, Spafford a táviratot bekereteztette, és irodájának a falára függesztette.

Horatio Spafford a gyermekeire visszaemlékezve írta meg ezt az éneket:

Ha lelkem az Úrba' nyugodva pihen,
Bár távol a vész fenyeget,
Én boldogan egyre csak énekelem:
„Uram én szíveden pihenek!”

Ha üldöz a Sátán s ijeszt'ni akar
Bíztatva az Úr szava kél.
Szent vére, tudom, befedez, betakar
Menedék, menedék ez a vér!

Az Úr maga hordta az én bűnömet,
S a lelkem, azóta szabad.
Kereszten a vérével érte fizet,
Ó, dicsérem ezért az Urat!

Most érte, meg Ővele élve csupán
Az úton igéje vezet.
Szent béke a részem a bánat után,
Uram én szíveden pihenek!

(Dicséretetek 381. ének)

(Fordította Vargha Gyuláné)

Philipp Bliss (1838-1876) - aki a fenti ének dallamát is szerezte – amerikai methodista énekes evangélikátor, szövegíró és dallamszerző. Chicagóban élt, és a város zeneintézetének vezetőjeként dolgozott. D. L. Moody meghívására feladta munkahelyét, és az evangélikációs alkalmakon énekesként tevékenykedett Moody mellett. KB. 6000 éneket írt, s ezeket I. D. Sankey-vel együtt adta ki.

Énekeskönyvünkben több éneke szerepel, a következő ének szövegét és dallamát is ő írta:

Menj, töröld le könnyed! Mért vagy szomorú?
Mond el Jézusodnak, s eltűnik a bú!
Hogyha jó az éjjel, csendesedj szívem.
Higgy az Úrban, s tűnik minden félelem!

Ismer Ő minden bajt, nézz fel Őréá!
Felvirrad a hajnal, nem késik soká.
Pirkad már az égen, felragyog a nap,
Jézus mellett vígan járod utadat.

És ha tudsz még fáradt, terhelt lelkeket,
Menj csak, mondd el nékik, hogy ki mentett meg!
Menj velük imába, és a drága vér,
Elmossa a vétket, s gond, baj véget ér. (Dicséreték 336. ének)

„Biztos vagyok abban, hogy az emberek nagy többsége szeret énekelni, és kiemelkedő szerepet szánok az éneklésnek a szolgálataimban. Összetartja a hallgatóságot, még ha a prédikáció unalmas és száraz is. Ha az ének eljut a szívekig, megtölti a termet a nép.” D. L. Moody

Történetünk - hitvallásunk

A „Krisztusban Egyesült Testvérek” és az „Evangéliumi Közösség” tanítási hagyományai

A tanítási kérdések fejlődése a Jakob Albercht vezette Evangéliumi Közösségben és a Philipp Wilhelm Otterbein irányította Egyesült Testvérek Egyházában egészében nézve párhuzamos volt a metodistákéval. A különbözőségek túlnyomórészt a Németországból és Hollandiából magukkal hozott egyházi hagyományokból, valamint a Heidelbergi Katekizmus mérsékeltebb kálvini irányzataiból adódtak.

Amerika német nyelvű gyülekezeteiben Albercht és Otterbein fontosabbnak tartotta az evangélizációt a teológiai fejtegetéseknél. Nem voltak közömbösek a tantételek iránt sem, de hangsúlyozták a megtérést, a „hit általi megigazulást”, melyet az üdvbizonyosság megtapasztalása bizonyít, a gyülekezet épülését, a hívők egyetemes papságát a keresztyén bizonyágtételben és szolgálatban, valamint a teljes megszentelődést, mint a keresztyén élet célját.

Számunkra is, mint Wesley számára a Biblia volt a keresztyén tanítás legfontosabb forrása és normája. Otterbein nyomatékosan figyelmeztette követőit, hogy „gondosan ügyeljenek arra, hogy csak olyan tanítást prédikáljanak, melyet egyértelműen a Bibliából merítenek”. Minden tagtól megkövetelték, hogy „vallja meg: hogy a Bibliát, mint Isten Igéjét elfogadja”. A felszentelt lelkészeknek a Biblia kizárólagos, korlátozás nélküli tekintélyét meg kellett erősíteniük. Ehhez járult az a meggyőződés, hogy a megtért keresztyének a Szentlélek által képesek arra, hogy a Bibliát különleges keresztyén tudattal olvassák. Ezt az alapvetet a bibliaértelmezés legfontosabb segítségének tartották.

Jakob Albrechtet az 1807. Évi Konferencia bízta meg a hitcikkelyek kidolgozásával, azonban halála megakadályozta e megbízás teljesítésében.

Ezután Georg Miller folytatta ezt a felelősségteljes munkát. Azt javasolta az 1809. Évi Konferenciának, hogy német fordításban vegyék át a methodista hitcikkelyeket, „az utolsó ítéletről” szóló új hitcikkellyel kiegészítve. Az ajánlást elfogadták. Ez a határozat megerősítette a tudatos döntést a methodista hitcikkelyek, mint tanítási normák mellett. A hozzáfűzött cikkely az „Ágostai Hitvallásból” ered, és azt tartalmazza, amit az anglikán hitcikkelyekből kihagytak.

1816-ban az eredetileg 26 cikkelyt 21-re csökkentették. Öt polemizáló cikkelyt kihagytak, amelyek a római katolikusok, az „anabaptisták” és a 16. század sektái ellen irányultak. Ez a törlés a megbékélés lelkületének példáját mutatja az ádáz viszályok idején.

1839-ben csekély változtatást eszközöltek az 1816-ban elfogadott szövegen. Rögzítették, hogy „a Hitcikkelyek” alkotmányerejük és közöttünk megváltoztathatatlanok”.

Az 1870 utáni években a Hitcikkelyek átdolgozására tett indítvány heves vitákat váltott ki, de az 1875-ös konferencia határozottan visszautasította a javaslatot.

Később a 21 cikkelyt néhány cikkely összevonásával 19-re csökkentették anélkül, hogy az addigi tartalomból valamit is kihagytak volna. 1946-ban ezt a 19 cikkelyt vitték magukkal változatlanul az „Evangéliumi Egyesült Testvéregyház”-zá való egyesülésükkor. A „Krisztusban Egyesült Testvérek” között Christian Newcomer és Christopher Grosch, Otterbein két munkatársa 1813-ban foglalta össze tanításról vallott nézeteit. Ezen dokumentum első három

paragrafusa az Apostoli Hitvallás szerkezetét követi, a negyedik és ötödik paragrafus megerősíti a Biblia elsődlegességét és „az emberiség Ádám általi elbukásának és a Jézus Krisztusba való megváltás bibliai tanításának” egyetemes hirdetését. Egyik további szakasza ajánlja „a keresztség bevezetett gyakorlatát és az úrvacsorát”, és mint lehetőséget, helyesli a lábmosást.

A „Krisztusban Egyesült Testvérek” 1815-ös első Generálkonferenciája e korábbi dokumentum kismértékben átdolgozott változatát egyháza hitvallásának fogadta el. Az 1841. évi újabb átdolgozást azzal adták ki, hogy további változtatásokat nem lehet végrehajtani: „Nem lehet olyan szabályt vagy rendelkezést hozni, mely a jelenlegi Hitvallást megváltoztatja, vagy eltörli”. Ennek ellenére később is voltak törekvések a szöveg megváltoztatására.

1885-ben létrehoztak egy egyházi bizottságot, hogy „készítse elő Hitvallásunk olyan megfogalmazását, és az egyházi vezetés olyan javított alapvető rendszabályait, melyek meggyőződésünk szerint legalkalmasabbak az egyház növekedésének és a világevangelizáció hatékonyságának biztosítására”.

Ebből keletkezett a „Krisztusban Egyesült Testvérek” történetében egy új hitvallási dokumentáció, melynek tervezetét 1889-ben terjesztették a Generálkonferencia elé. Mind a tagság, mind a Konferencia nagy többséggel elfogadta a Hitvallást, és az püspöki proklamációval lépett érvénybe. A kisebbség azonban ellene volt, hivatkozva az 1841. Évi korlátozó előírás megsértésére. Az ebből keletkezett egyházszakadás az „Egyesült Testvéregyház (Régi Alkotmány)” megalakításához vezetett.

Az 1889. évi Hitvallás az emberi romlottsággal, a megigazulással, az újjászületéssel, az istenfiúsággal, a megszentelődéssel, a keresztyén vasárnapjal és a tökéletességgel foglalkozó cikkelyeivel együtt átfogóbb volt, mint az előző hitvallások. A megszentelődésről szóló cikkely rövidsége ellenére is jelentős volt amiatt, ahogyan a Heidelbergi Káté szentségről szóló tanítására reagált. A „Krisztusban Egyesült Testvérek” az 1889. évi Hitvallást vitte magával az „Evangéliumi Közösség”-gel való 1946. évi egyesüléskor.

Égi művész

Életem, mint nyítt hegedű
életút szélén hever,
mivel a gonosz rabtartó
kihasználta, és földre vert!
Égi művész jött a földre,
az út szélén rám talált,
kezébe vett, letörölte
rólam bűneim porát.
Meváltóm, az égi Művész
nem hiába fáradott,
elnyítt hegedű-életem
új hangszerré változott.
Keze nyomán csoda történt:
új dalt zeng a hegedű.
Nem csendül fel azon többé
régidallam: keserű.
Jézusról tesz bizonyosságot
- hálából – kis hangszerem,
ám a mennyben, csak Őnéki
zeng örökké, énekiem!

PECZNYIK PÁL